



ČESKÁ KOMORA
LEHKÝCH OBVODOVÝCH PLÁŠŤŮ

METODICKÝ POKYN
ČESKÉ KOMORY LEHKÝCH OBVODOVÝCH PLÁŠŤŮ

M 02/2024

REVIZE 2025

METODICKÝ POKYN
ZABUDOVÁNÍ OKNA PODLE ZÁSAD ČSN 74 6077

Vydavatel ČKLOP


Ing. Jan Bedřich
výkonný ředitel ČKLOP

Technické údaje a doporučení vychází ze stavu techniky a znalosti v době vydání dokumentu.
Právní závaznost z dokumentu nelze vyvozovat.
Text je zpracován podle ČSN 74 6077 „Okna a vnější dveře – Požadavky na zabudování“.



Česká komora lehkých obvodových plášťů

Adresa: Golčova 486, 148 00 Praha 4

Tel.: +420 246 083 810
+420 725 711 682

E-mail: info@cklop.cz

Web: www.cklop.cz

IČO: 24675482

DIČ: CZ24675482

1. Připojovací spára

Připojovací spára je prostor mezi obvodem stavebního výrobku a stavebním otvorem obvodového pláště budovy. V konstrukci připojovací spáry s obvodovou stěnou rozlišujeme tři základní zóny, znázorněné na obrázku 1.

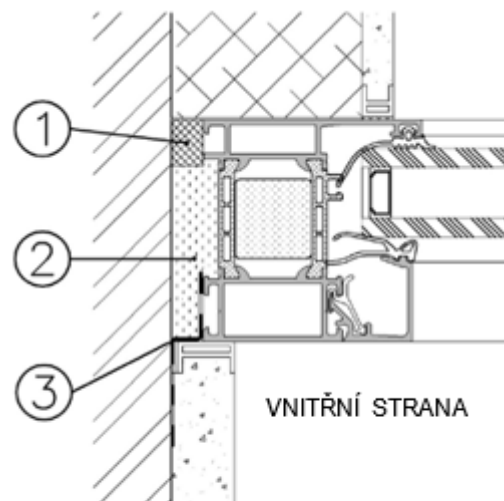
Připojovací spára je definovaný stavební detail popsany v ČSN 74 6077. Při návrhu provedení připojovací spáry se musí zohlednit:

- návrhové okrajové podmínky vnitřního a venkovního prostředí;
- materiál profilu rámu;
- druh stavební konstrukce;
- rozměry připojovací spáry – hloubka, šířka, případně předsazení;
- stav povrchu navazujících stavebních konstrukcí;
- vnější a vnitřní uzávěr;
- materiál výplně připojovací spáry;
- způsob kotvení výrobku;
- předpokládané dilatační pohyby výrobku;
- rozměrové tolerance stavebního otvoru a výrobku.

Přitom je nutné mít na zřeteli vzduchotěsnost, vodotěsnost vnějšího uzávěru, parotěsnost vnitřního uzávěru a redukci tepelných mostů. Připojovací spára musí být těsná proti hnanému dešti.

Utěsnění připojovací spáry musí být navrženo tak, aby vnitřní uzávěr měl vyšší ekvivalentní difúzní tloušťku než uzávěr vnější, a celková skladba těsnění spáry musí být navržena tak, aby umožňovala co nejlepší odvětrávání a vysychání spáry. Tím je dodržena zásada: „zevnitř těsnější než zvenjšku“, a je zabezpečena funkce suché, tepelně izolující spáry.

Připojovací spára musí být navržena tak, aby byly splněny základní tepelně-technické požadavky udávané ČSN 73 0540-2. Spodní připojovací spára otvorové výplně v úrovni níže než 400 mm nad venkovním odvodňovaným povrchem (např. okna a dveře na ploché střechy, terasy, balkóny) musí být provedena podle článku C.3, přílohy C, normy ČSN 73 1901:2011, nebo musí být zajištěn bezpečný a kontrolovaný odvod vody v případech, kde to technicky není možné provést, například při rekonstrukcích.



- 1 – vnější vodotěsný uzávěr spáry
- 2 – tepelně izolační výplň spáry
- 3 – vnitřní parotěsný uzávěr spáry

Obrázek 1 – Způsoby odvodnění modulové fasády

1.1. Výplňové tepelněizolační materiály

Běžně užívané tepelněizolační materiály plní jen tepelně izolační funkci. Neplní požadavky vzduchotěsnosti a odolnosti proti hnanému dešti.

Plnicí pěna

Plnicí pěna musí být vybrána a použita v souladu s pokyny od výrobců. Plnicí pěna nemůže být použita jako konstrukční kotvicí prostředek a nesmí být použita jako jediný uzavírací materiál připojovací spáry. Plnicí pěna potřebuje pro expanzi a vytvrzení dostatečnou dobu, která je závislá na vnějších podmínkách: teplotě při aplikaci, vlhkosti konstrukce a velikosti vyplňované spáry. Oříznutí se může provádět až po úplném vytvrzení v celém objemu, což může trvat 1–3 hodiny. Plnicí pěna není UV odolná, a proto musí být neprodleně (v řádu dnů) po aplikaci uzavřena nebo překryta podle provedení připojovací spáry. Před uzavřením by vytvrzená plnicí pěna neměla být zvlhlá nebo nasáklá srážkovou vodou.

Komprimovaná (expanzní) páska

Komprimovaná multifunkční páska, která po aplikaci na rám okna a osazení okna začne expandovat a vyplní v celé šířce připojovací spáru. Díky impregnaci, ale otevřené struktuře je tato páska nenasáková, ale zajišťuje aktivní bilanci vodní páry, tedy v zimním období je vlhkost vnitřního teplého vzduchu efektivně vysušena směrem ven. Páska utěsní připojovací spáru proti proudění vzduchu a proti hnanému dešti. Páska v jednom materiálu plní všechny tři funkce uzavření připojovací spáry. Pro aplikaci vyžaduje rovné, hladké ostění stavebního otvoru, aby důkladně přilnula k povrchu.

1.2. Chyby při utěsnění připojovací spáry

Použití pouze polyuretanové pěny jako jediného uzávěru připojovací spáry může zdánlivě zajistit dostatečnou tepelnou izolaci a upevnění rámu do stavebního otvoru. Montážní pěna po vytvrzení není schopná pojmout dilatační pohyb v připojovací spáře, bez dokonalého očištění a penetrace nemusí přilnout k navazujícím povrchům.

Žádná polyuretanová pěna není parotěsná, proto dochází v zimním období k průniku vnitřního teplého a vlhkého vzduchu do hmoty pěny a ke kondenzaci vodní páry. Tato zkondenzovaná vlhkost degraduje tepelněizolační schopnost pěny a navazující konstrukce (při použití dřevěných rámu může dlouhodobá vlhkost způsobit degradaci materiálu rámu a vznik hniloby).

Dutiny a přerušení tepelné izolace spáry po odstranění pomocných prostředků, jako jsou montážní klíny apod., musí být dodatečně zaplněny těsnicím materiálem.

Podkladní podložky a kotvicí prostředky musí být z vhodného materiálu nebo vhodně umístěny tak, aby nevytvářely tepelný most v přípojovací spáře.

Montáž oken do otvoru z hrubého cihelného zdiva nebo do hrubě vybouraného otvoru po starých oknech bez řádné úpravy ostění neumožní důslednou tepelnou izolaci. Je téměř nemožné zajistit požadovanou parotěsnost vnitřního uzávěru.

2. Vlivy působící na přípojovací spáru

Požadavky, které musí přípojovací spára mezi stavebním prvkem a stavebním objektem (stavební konstrukcí) v dostatečné míře splňovat:

2.1. Vodotěsnost

Přípojovací spára musí být navržena tak, aby byla odolná proti hnanému dešti, ale i kondenzátu z okolní tepelné izolace. Vnější uzávěr musí zajistit, aby tepelně izolační výplň v přípojovací spáře nebyla zatížena vlhkostí z exteriéru.

2.2. Vzduchotěsnost

Musí být zajištěna téměř nulová infiltrace vzduchu za podmínek, které mohou nastat při užívání budovy (zatížení větrem, tlakový spád při nucené ventilaci, dilatační pohyb rámu, výplně otvoru).

2.3. Aktivní bilance vodní páry

Pro standardní provoz vnitřního prostoru je rozhodující období podzim-zima-jaro s teplotním spádem směrem ven a rizikem kondenzace vody v izolantu, akumulace kondenzátu, změnou tepelně izolačních vlastností a v důsledku posunu izotermy kondenzačního bodu na interiérovou stranu konstrukce.

Pro takové stavby lze uvažovat se systémem utěsnění, kdy je na vnitřní straně materiál s násobně vyšším difuzním odporem, než na vnější straně.

Pro letní období, zejména pro klimatizované prostory, u kterých v letním období dochází k opačnému teplotnímu spádu směrem dovnitř, je vhodné využít parobrzdicí membrány, které reagují na směr teplotního spádu a zajišťují aktivní bilanci vodní páry v tepelněizolačním materiálu oběma směry. Tyto materiály fungují ve všech ročních obdobích a jako systém musí být použity pro obě strany utěsnění.

2.4. Tepelná izolace

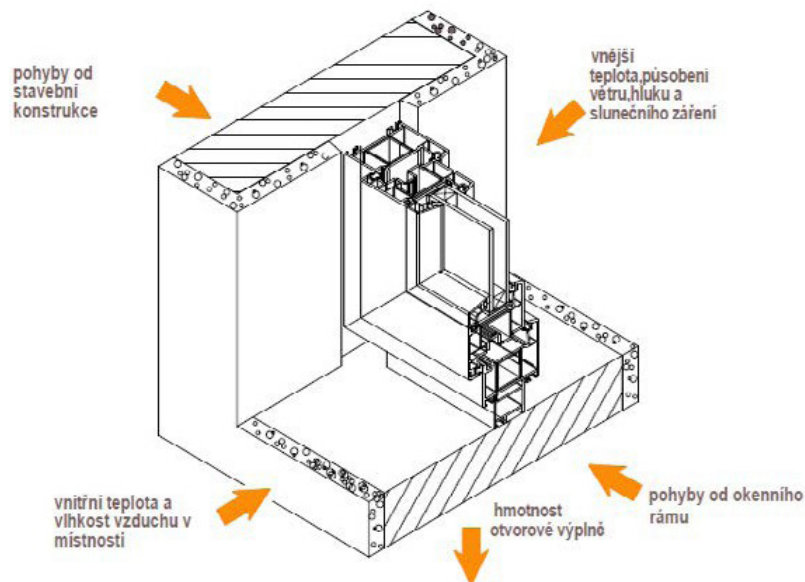
Přípojovací spára musí být vyplněna vhodným tepelněizolačním materiálem a splňovat požadovaný lineární činitel prostupu tepla tepelné vazby, resp. teplotní faktor.

2.5. Zvuková izolace

Řešení přípojovací spáry je třeba provést tak, aby byly splněny požadavky na vzduchovou neprůzvučnost. Provedení musí odpovídat vzduchové neprůzvučnosti samotné otvorové výplně.

2.6. Kotvení

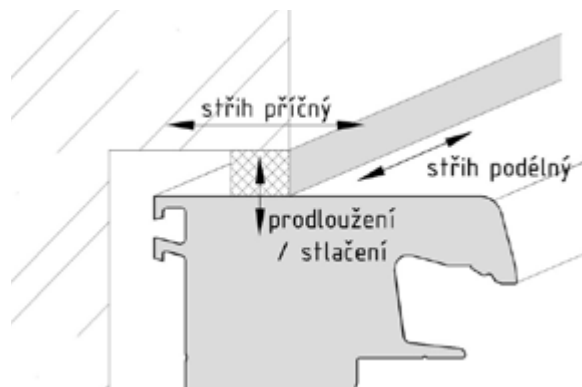
Upevnění výrobku musí být navrženo a provedeno tak, aby síly na něj působící a jeho vlastní tíha, byly převezeny do stavební konstrukce. Splnění tohoto požadavku závisí na typu výrobku a výběru kotevních prvků, nosných a distančních podložek. Naopak síly ze stavební konstrukce nesmí být přenášeny na výrobek.



Obrázek 2 - Zatížení přípojovací spáry

2.7. Dilatace

V připojovací spáře se mohou vyskytovat pohyby znázorněné v obrázku č. 3. Při výběru funkčního těsnicího systému je nutné zohlednit pohyby ve spáře a namáhání těsnicího uzávěru při prodloužení, stříhu v příčném směru, a stříhu v podélném směru. Přitom se zohledňují vlivy přiléhajících materiálů deklarovaných výrobcem. Požadovaná hodnota elasticity tmelu je $\geq 25\%$. Plnění požadavků elasticity se nevyžaduje u těsnicích systémů kombinujících těsnicí pásky nebo fólie prokazatelně nainstalovány tak, že umožňují deformaci, a jsou z materiálů s vyšší tepelnou roztažností než přilehlé konstrukce. Celková dovolená deformace těsnicího uzávěru musí být větší než 2 mm.



Obrázek 3 – Zatížení připojovací spáry

3. Provedení připojovací spáry

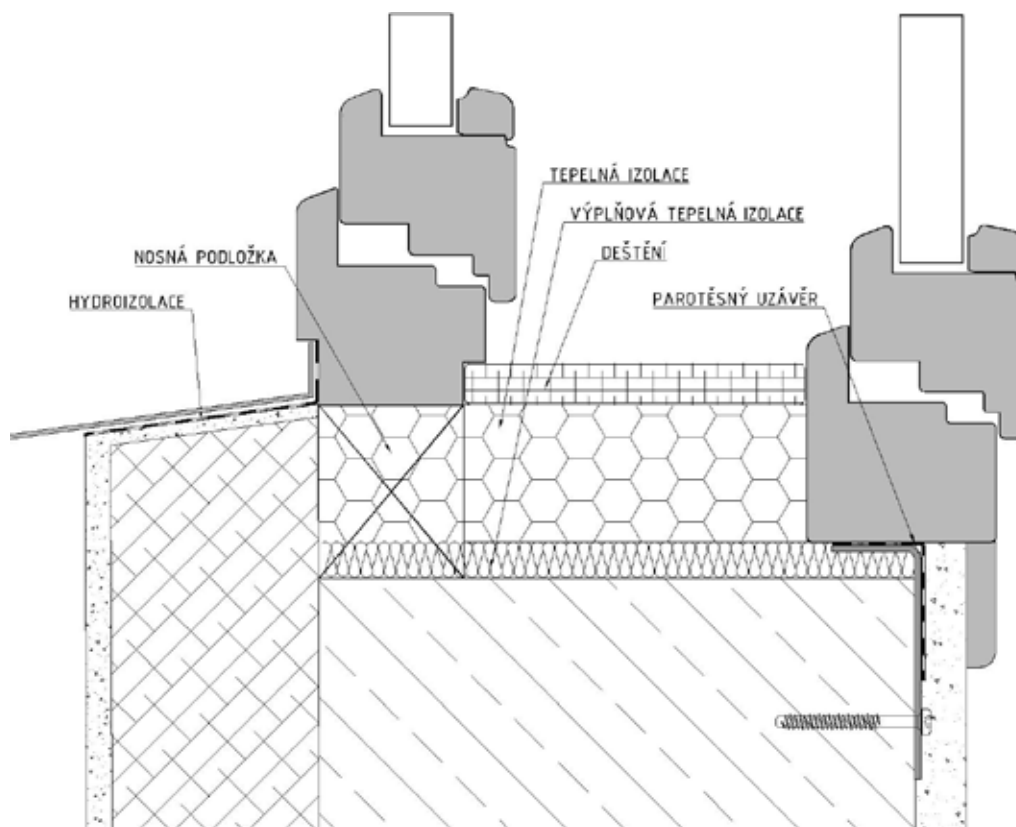
Odborně správného a bezchybného provedení připojovací spáry lze dosáhnout, pokud byl zpracován projekt, zahrnující všechny podstatné stavební detaily, a který podle konkrétních podmínek stavby zohledňuje všechny předepsané i specifické požadavky na řešený objekt. Odpovědnost za správný návrh je na zpracovateli projektu, podle Zákona č.283/2021 Sb., Stavební zákon.

Neexistuje-li projektová dokumentace, je odpovědnost za provedení připojovací spáry na stavebníkovi, který pro tyto účely může využít typizované řešení dodavatele stavebních výrobků, nebo si může nechat od dodavatele zpracovat individuální objektové řešení, zpracované podle ČSN 74 6077.

U staveb, které jsou kulturními památkami, nebo jsou v památkových rezervacích nebo památkových zónách, je nutné při návrhu připojovací spáry postupovat s ohledem na specifické požadavky.

Návrh zabudování výrobků do stavby musí být součástí projektové dokumentace ze které vyplývá:

- poloha výrobku ve stavebním otvoru;
- tvar, rozměry a tolerance stavebních otvorů;
- způsob upevnění výrobku;
- provedení připojovací spáry;
- provedení vnitřního a vnějšího ostění, parapetů, nadpraží.



Obrázek 4 – Řešení připojovací spáry dvojitého okna

Způsob zabudování výplně otvoru do stavby a samotné provedení stavební konstrukce významným způsobem ovlivňuje průběh izoterm. Při návrhu je nutné posoudit a prokázat, že kritické izotermy nebudou na vnitřním povrchu výplně otvoru. Na vnitřním povrchu výplně otvorů by mělo být zabráněno vzniku kondenzátu, takže teplota vnitřního povrchu bude vyšší než teplota rosného bodu (cca 9 °C), stanovená podle okrajových podmínek podle ČSN 73 0540-2. Na vnitřním povrchu přípojovací spáry a okolní stavební konstrukce musí být zabráněno růstu plísní, takže teplota vnitřního povrchu bude vyšší než teplota cca 13 °C, stanovená podle okrajových podmínek podle ČSN 73 0540-2.

Pro zabudování dvojitých oken platí stejné zásady návrhu a provedení přípojovací spáry jako pro jednoduchá okna. V případě, že je vnější rám dvojitého okna v úrovni vnějšího líce fasády, je nutné zajistit ochranu přípojovací spáry a funkční spáry okna proti stékající vodě, například umístěním okapnice na horní profil rámu.

4. Šířka přípojovací spáry

Tvar a rozměry přípojovací spáry musí být uvedeny v projektové dokumentaci včetně tolerance šířky (minimální a maximální šířka). V případě, že projektová dokumentace není vypracovaná, je vhodné řídit se typovými detaily výrobce profilového systému nebo dodavatele těsnicích materiálů pro přípojovací spáru. Tepelně izolační utěsnění přípojovací spáry musí být provedeno z takového materiálu, který vyplní celý průřez spáry. Není vhodné používat tvrdé izolační materiály, například přířezy z pěnového polystyrenu. Širší přípojovací spáry je vhodné vyplnit minerální vlnou, jinak je optimální celý průřez spáry vypěnit polyuretanovou pěnou při dodržení doporučeného technologického postupu výrobce. Tepelně izolační materiály neplní požadavky na vzduchotěsnost a odolnost proti hnanému dešti.

Podle šířky a tolerance přípojovací spáry se volí vhodný uzavírací těsnicí materiál a technologický postup. Pro spáry do 25 mm se mohou použít stavební tmely či komprimované pásky. Pro spáry nad 25 mm šířky je vhodné použít butylové fólie na vnitřní uzávěr přípojovací spáry, nejlépe s úpravou pro omítání, a EPDM fólie na vnější voděodolný uzávěr.

Tabulka 1 – Šířka přípojovací spáry se zohledněním dilatace výrobku

Materiál rámového profilu okna	Doporučená šířka přípojovací spáry v mm při dovolené dilataci těsnicího materiálu od 25 %		
	v rovném ostění		
	do 1,5 m	do 3,0 m	do 4,5 m
Dřevo	10	10	15
Plast (PVC) bílý	10	15	25
Plast (PVC) jiný než bílý	15	20	30 ¹⁾
Hliník, ocel – světlý profil	10	10	20
Hliník, ocel – tmavý profil	10	15	25

¹⁾ Při šířkách přípojovací spáry nad 25 mm musí být prokázána vhodnost těsnicího materiálu. Nedoporučuje se šířka větší než 40 mm.

5. Stavební otvory

Prvním předpokladem kvalitního návrhu zabudování výrobku je správné zaměření stavebního otvoru, kde je nutno důsledně zjistit rozměry a tvar ostění, nadpraží a parapetu.

Podle geometrického tvaru ostění a polohy otvorové výplně rozlišujeme tyto základní způsoby osazení:

- do rovného ostění – může být se zateplením vnějšího ostění;
- do zalomeného ostění;
- v případě vrstvené stěny s jádrovou izolací je nutné osadit okno do roviny této izolace;
- předsazení otvorové výplně.

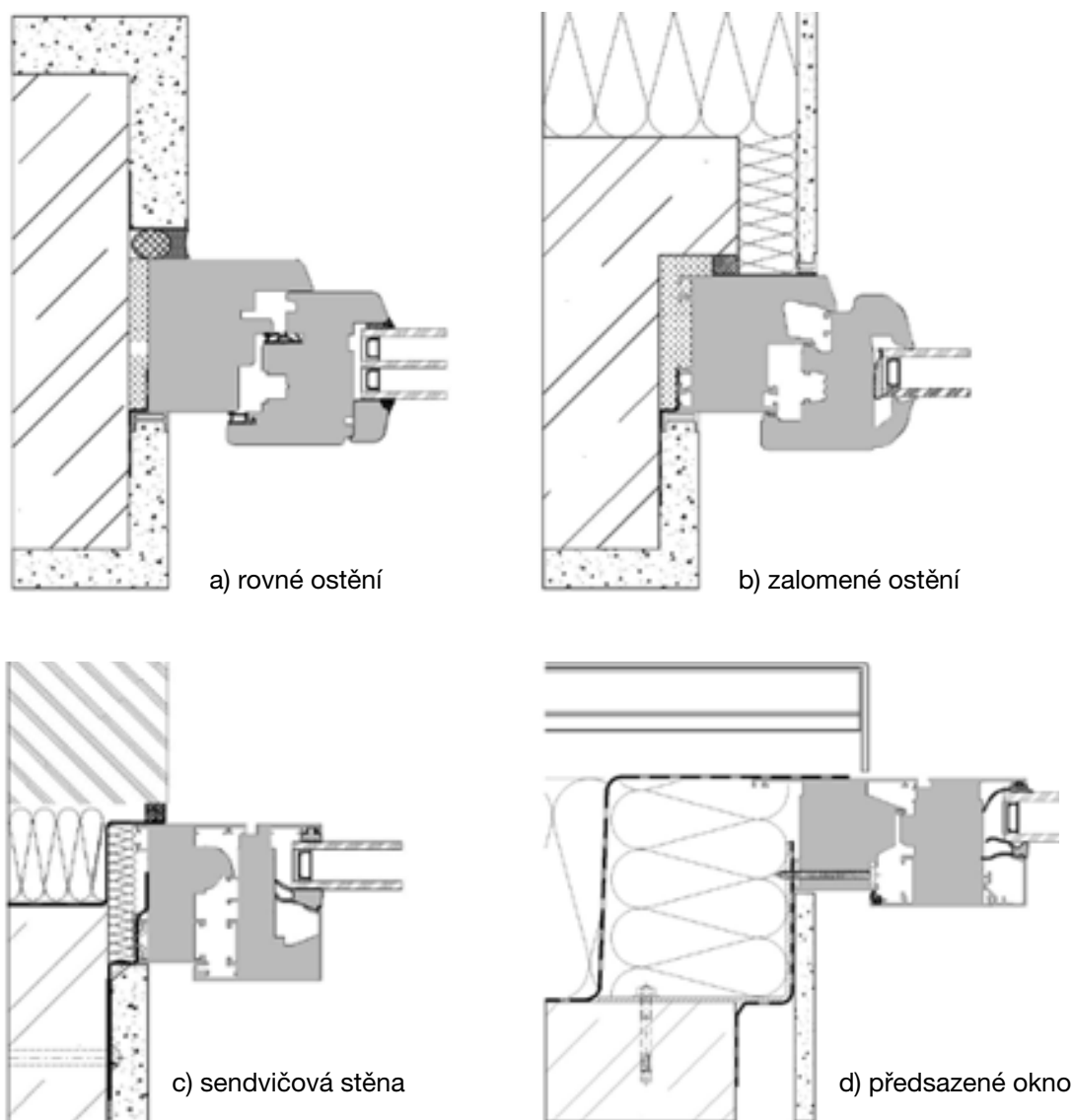
Předsazení výrobku před stavební konstrukci se používá pro osazení výrobku do provětrávaného fasádního pláště. Je nutné zajistit dostatečnou tepelnou izolaci ostění rámu, a zvláště v horní hraně dokonalé hydroizolační utěsnění tepelné izolace. Jsou uvedeny schematické detaily. Správné řešení závisí na materiálu stavební konstrukce, způsobu zateplení nebo hloubce rámu okna, a musí být ověřeny výpočtem povrchových teplot. Povrch ostění stavebních otvorů musí být připraven pro montáž výplně otvoru. U zděných konstrukcí musí být spáry mezi cihlami či bloky vyplněny maltou, při nerovném povrchu je nutné ostění omítnout.

Při výměně oken v rekonstruovaných objektech je nutné po vybourání starých oken odstranit staré nevyhovující dřevěné či kovové osazovací rámy, včetně původních kotvicích prvků, ostění stavebního

otvoru sanovat, dutiny po vybouraných a odstraněných uvolněných částech stavební konstrukce vyplnit a zarovnat maltou vhodnou pro danou stavební konstrukci. Výplňová malta musí trvale přilnout ke stavební konstrukci. Ostění nově vybouraných stavebních otvorů musí být rovňe a čistě omítnuto, v tolerancích uvedených níže. Před montáží rámu výplně otvoru je nutné zajistit, aby povrch ostění byl čistý, suchý, nosný, hladký, nezvlhčený, pevný bez trhlin, a bez materiálů snižujících přilnavost izolačních materiálů. Je doporučeno povrch ploch ošetřit penetračním nátěrem. Zarovnání, očištění a penetrace ostění jsou nezbytné pro zajištění důsledné tepelné izolace a dokonalého vzduchotěsného a vodotěsného uzavření.

6. Rozměry stavebního otvoru

Rozměry stavebního otvoru v novostavbě se určují podle koordinačních rozměrů uvedených v projektové dokumentaci a podle návrhu přípojovací spáry a stavební konstrukce stěny.

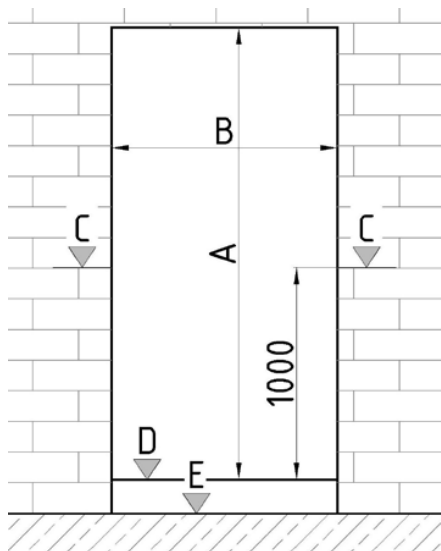


Obrázek 5 – Příklady způsobu osazení otvorové výplně

Při výměně oken je rozhodující zaměření stávajícího otvoru včetně všech geometrických nepřesností. Dodržení těchto rozměrů zajišťuje zhotovitel hrubé stavby.

Rozměry stavebního otvoru pro vnější dveře

Při zaměření a výrobě dveří se stanovují všechny rozměry výrobku podle rozměrů stavebního otvoru. Je nutné dodržet tyto rozměry a pro stanovení výšky výrobku a výšky osazení vyznačit referenční výšku 1 metr nad úroveň čisté podlahy – viz obrázek č. 6. Při vytyčování výšky čisté podlahy je nutné vzít v úvahu stavební tolerance. Tento požadavek se vztahuje také pro zaměření otvoru pro balkónové dveře a okna se spodní hranou rámu u podlahy.



Obrázek 6 – Jmenovité rozměry stavebního otvoru pro dveře

Při stanovení šířky stavebního otvoru je nutné zohlednit šířku profilů rámu dveří, šířku připojovací spáry a tloušťku dveřního křídla, aby byla zajištěna požadovaná průchozí šířka určená jinými normami nebo právními předpisy.

Při stanovení výšky stavebního otvoru je nutné zohlednit šířku horního profilu rámu dveří a šířku připojovací spáry, aby byla zajištěna požadovaná průchozí výška určená jinými normami nebo právními předpisy.

Tabulka 2 – Mezní odchylky pro rozměry stavebního otvoru

Jmenovité rozměry stavebního otvoru [m]	do 1 m	od 1 m do 3 m	od 3 m do 6 m
	Mezní odchylka [mm]		
Stavební otvor s neupraveným povrchem	± 10	± 12	± 16
Stavební otvor s upraveným povrchem	± 8	± 10	± 12

Tabulka 3 – Tolerance rovinnosti ostění stavebního otvoru

Vztažný rozměr [m]	do 0,1 m	do 1 m	do 4 m	do 10 m
	Tolerance [mm]			
Stavební otvor s neupraveným povrchem	5	10	15	25
Stavební otvor s upraveným povrchem	3	5	10	20

Tabulka 4 – Tolerance svislosti a vodorovnosti ostění stavebního otvoru

Vztažný rozměr [m]	do 0,5 m	od 0,5 m do 1 m	od 1 m do 3 m	od 3 m do 6 m
	Tolerance [mm]			
Odklon hrany	3	6	8	12

Tabulka 5 – Tolerance pravoúhlosti stavebního otvoru

Vztažný rozměr [m] větší z rozměrů a a b	do 1 m	od 1 m do 3 m	od 3 m do 6 m
	Tolerance [mm] = c-c'		
Rozdíl úhlopříček	6	8	12

7. Přesnost zabudování

Zabudováním oken a vnějších dveří se nesmí zhoršit jejich funkční vlastnosti, ani nesmí být ohrožena bezpečnost a zdraví osob. Maximálně přípustná odchylka rovinnosti profilu rámu (průhyb profilu rámu vůči podélné ose) zabudovaného výrobku je 3 mm pro délku a šířku do 2 000 mm včetně, a 5 mm pro délku a šířku nad 2 000 mm. Měření se provádí bezprostředně po zabudování výrobku pro kontrolu montáže a osazení.

Tolerance se netýká průhybu profilů rámové konstrukce, který může vznikat vlivem teplotní roztažnosti profilů, pokud tento průhyb neovlivňuje funkčnost a trvanlivost výrobku.

Maximálně přípustná odchylka svislosti a vodorovnosti rámu zabudovaného výrobku je pro délku do 3 000 mm včetně 2 mm/m, maximálně však 3 mm.

U pásových oken, sestavených z jednotlivých rámu dilatačně spojených, se tolerance vztahují na jednotlivé rámy. Maximálně přípustná tolerance pravouhlosti rámu (rozdíl délek úhlopříček) je 3 mm pro okna a dveře do šířky 1 500 mm a výšky 2 200 mm včetně, a 5 mm pro okna a dveře šířky od 1 500 mm a výšky nad 2 200 mm a do 3 000 mm.

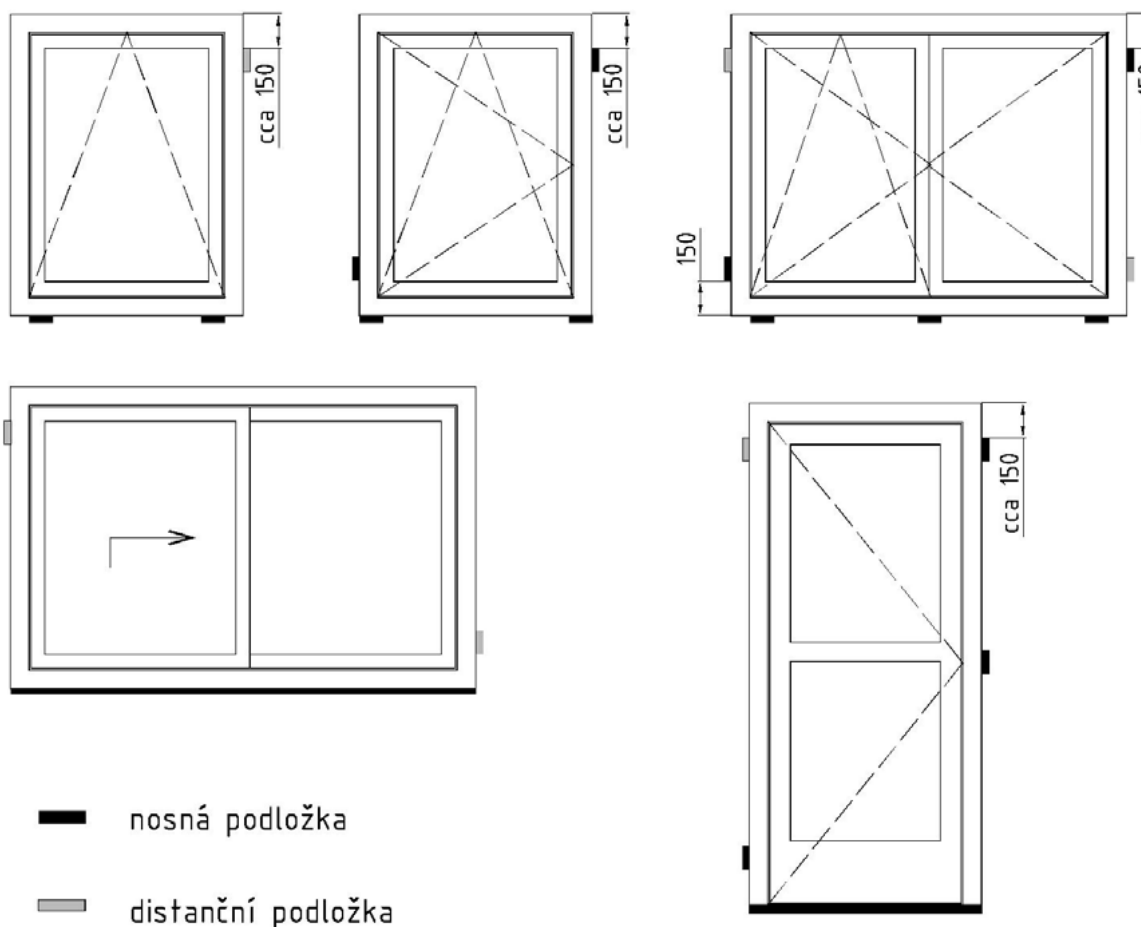
8. Kotvení

Upevnění výrobku musí být navrženo a provedeno tak, aby síly na něj působící a jeho vlastní tíha byly převezeny do stavební konstrukce. Splnění tohoto požadavku závisí na typu výrobku a výběru kotevních prvků, nosných a distančních podložek. Naopak síly ze stavební konstrukce nesmí být přenášeny na výrobek.

Okna, dveře, prosklené stěny a lehké obvodové pláště, jsou považovány za nenosné stavební prvky. Nejsou tedy ve vlastní stavební konstrukci určeny k přenášení sil. Je proto nezbytné, aby zajištění polohy prvku bylo nutně provedeno pomocí pružných spojovacích prvků, a to způsobem odpovídajícím přetváření otvorové výplně i deformacím stavebního prvku.

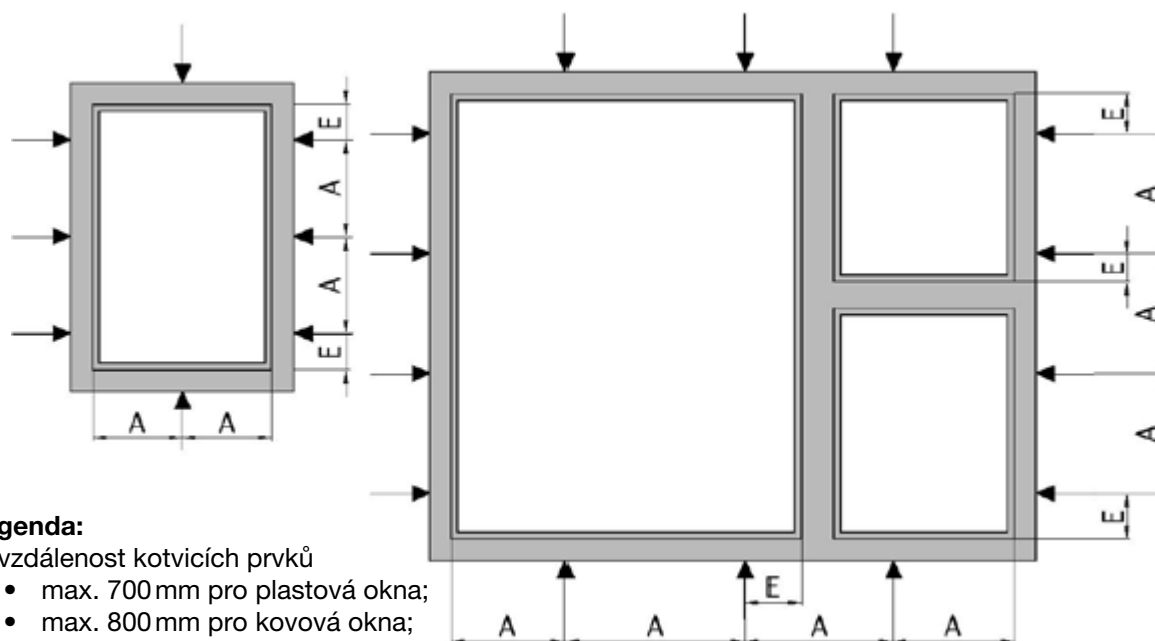
8.1. Umístění kotevních prvků a podložek rámu oken a dveří

Síly v rovině otvorové výplně jsou přenášeny přes nosné podložky, nebo přes průběžné podkladní profily. Nosné podložky je třeba umístit tak, aby byly zatěžovány pouze tlakovými silami. Při použití podkladních profilů nesmí být omezena jejich teplotní roztažnost. Rozmístění podložek je znázorněno na obrázku č. 7.



Obrázek 7 – Příklady způsobu osazení otvorové výplně

Umístění kotvicích prvků musí být navrženo a provedeno tak, aby bylo zabezpečeno přenesení sil od namáhání výrobku do konstrukce stavby, a současně aby byly umožněny dilatační pohyby výrobku. Kotvení nesmí být umístěno proti spojům příčníků a sloupků výrobku. Rozmístění a odstupy kotvicích prvků uvádí obrázek č. 8.



Legenda:

A vzdálenost kotvicích prvků

- max. 700 mm pro plastová okna;
- max. 800 mm pro kovová okna;
- max. 800 mm pro dřevěná okna.

E vzdálenost od vnitřního rohu rámu a sloupku cca 150 mm;

- pro plastové profily jiné než bílé cca 250 mm

Obrázek 8 – Vzdálenosti upevňovacích míst oken a dveří

Ani v nejnepříznivějších případech nesmí v oknech vznikat žádné deformace. Jejich vznik by ohrozil stabilitu prvku, byl by příčinou porušení jeho výplně (např. poškození skla), nebo by vedl ke snížení provozní funkčnosti.

Pokud není možné dodržet uvedené minimální vzdálenosti (např. v oblasti roletových drážek), je potřebné dimenzovat profily rámu odpovídajícím způsobem, resp. provést příslušná technická opatření, jako např. dodatečné, staticky ověřené vyztužení.

Uvedené vzdálenosti jsou obecné a v konkrétním případě je třeba se řídit směrnicemi vydávanými dodavatelem daného profilového systému.

Nosné a distanční podložky se musí uspořádat tak, aby nebránily tepelné roztažnosti profilů. Umístění nosných podložek v parapetní části musí zohlednit:

- potřebu místa pro napojení a upevnění vnějšího parapetu;
- potřebu místa pro aplikaci vnějšího a vnitřního uzávěru připojovací spáry;
- potřebu místa pro napojení a upevnění vnitřní parapetní desky. Nosná podložka nesmí být širší, než je stavební hloubka rámu.

Podložení prahu vnějších dveří, balkónových dveří a posuvných dveří (HS portálů), by mělo být provedeno průběžným profilem nebo stabilním izolačním panelem, aby se na něj dala připojit stavební hydroizolace, a aby prahový profil odolal i lokálnímu zatížení min. 1 kN bez deformace.

V případě, že na rám otvorové výplně je připevněna doplňková konstrukce zatěžovaná užitečným zatížením (například doplňkové zábradlí), musí být kotvení staticky posouzeno a případně doplněno o další kotvicí prvky. Působení užitečného zatížení nesmí ovlivnit funkční vlastnosti okna a způsobit deformace rámu okna.

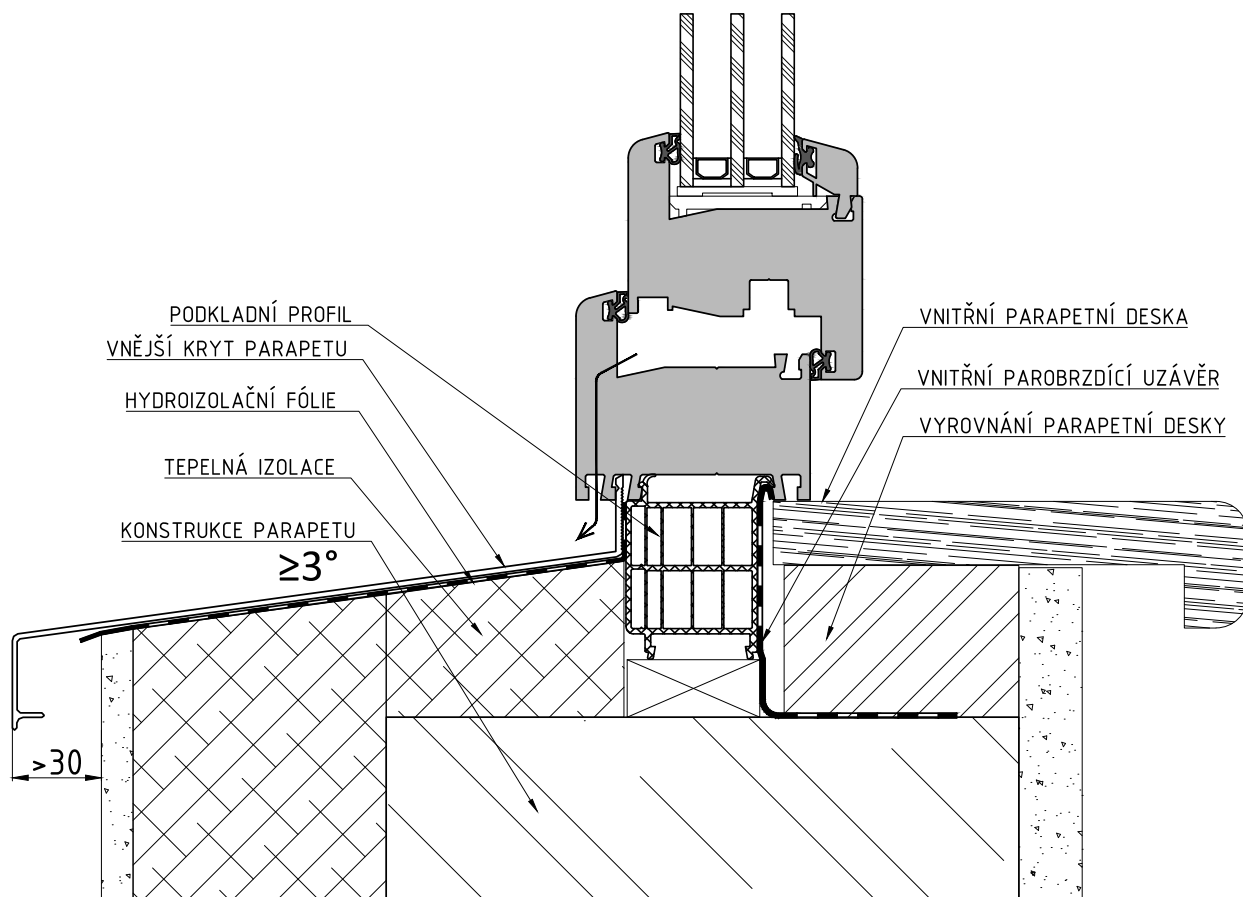
9. Provedení vnějšího zakrytí parapetu

Vnější kryty parapetů, zkráceně nazývané „parapety“ se nejčastěji dodávají jako hliníkové nebo plastové profily v různých šířkách a vždy by měly být doplněny systémovými plastovými nebo hliníkovými ukončovacími prvky. Velmi často se také vyrábějí klempířsky z plechu. Klempířské výrobky musí splňovat požadavky ČSN 73 3610 „Navrhování klempířských konstrukcí“.

Přesah přední hrany parapetního krytu před líc omítky nebo vnějšího povrchu fasády musí být minimálně 30 mm a doporučený sklon horní plochy směrem od okna by měl být více než 3°. Sklon krytu musí být volen tak, aby nebyla omezena případná tepelná izolace horní hrany parapetu. Ukončení profilů nebo plechových výrobků na bocích do ostění zajistit dostatečnou vůli pro dilataci materiálu, zvláště tmavých hliníkových a plastových profilů, aby nedošlo k poruchám omítky. Zároveň musí být provedeno tak, aby nedošlo k zatékání vody pod parapetní krytí do konstrukce parapetu.

Parapetní kryt musí být namontován tak, aby byl zajištěn bezpečný odvod srážkové vody před vnější líc stěny, bylo zamezeno zatékání do stavební konstrukce. Napojení parapetního krytu k oknu musí být provedeno tak, aby byl bezpečně odveden kondenzát a zatečená srážková voda z funkční a zasklívací spáry okna na horní plochu krytu.

Výška podkladního profilu okenního rámu musí být zvolena tak, aby mohla být provedena dostatečná tepelná izolace spodní připojovací spáry a horní hrany parapetu, hydroizolace a zajištěn minimální spád horní plochy krytu.



Obrázek 9 – Provedení spodního detailu okna s podokeníkem



Česká komora lehkých obvodových plášťů

Golčova 486, 148 00 Praha 4

Tel.: +420 246 083 810, +420 725 711 682

E-mail: info@cklop.cz, Web: www.cklop.cz